

Bordapparat, skal han betale 10 Kr. ekstra for Udskiftningen. Et æret Medlem sagde forleden Dag, at det danske Sprog er fattigt paa Ord; naar man er Abonnent paa Jydsk Telefonaktieselskab, ønsker man undertiden, at Sproget var endnu fattigere—thi hvorledes skulde Selskabet, hvis det ikke havde kunnet finde paa Ordet Udskiftning, have faaet de 10 Kr. af vedkommende Abonnent?

Udenbys Samtaler samles sammen, og en Gang imellem faar Abonnenterne en Regning, som angiver Antallet af Samtaler og Beløbs Størrelse; men med hvem man har haft disse Samtaler, oplyses der intet om, og vedkommende er altsaa ganske ude af Stand til at kontrolere, om han overhovedet har haft saa mange Samtaler, hvor mange Samtaler der er blevet bestilt paa hans Apparat o. s. v. Det er dog muligt at faa de nærmere Oplysninger, vel at mærke for Penge: for 2 Kr. udsteder Selskabet elskværdigt en specificeret Regning. Man tænke sig, at en Forretningsmand møder med en Regning lydende paa en Hovedsum og, naar Kunden beder ham om at specificere Regningen, saa at det er muligt for vedkommende at se, om han overhovedet har faaet disse Varer, lader denne vide, at det koster 2 Kr. ekstra! Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt en saadan Forretningsmand findes; derimod kender jeg adskillige Eksempler paa, at Forretningsmænd ikke alene har maattet udstede specificerede Regninger, men endogsaa har været villige til at give baade 2, 4 og 5 pCt. for at faa deres Penge ind.

Hvis en Mand har over et vist Antal Samtaler, forhøjes Afgiften. Blev dette nu kontrolleret paa den Maade, at man i Løbet af et Aar konstaterede, hvor mange Samtaler enhver af Abonnenterne havde haft, og sendte Regninger paa saa og saa stort et Beløb for saa og saa mange Samtaler, maatte det siges at være en fornuftig og retfærdig Ordning, idet i saa Fald de, som bruger Telefonen mest og altsaa i størst Omfang sætter Personalet i Virksomhed, kom til at betale mest. Dette Forhold ordner man imidlertid paa denne snilde Maade, at man en ganske tilfældig Dag udtager en Prøve hos en Abonnent; og hvis vedkommende den Dag begrundet paa en eller anden Omstændighed har haft særlig mange Samtaler, modtager han et Brev, hvori det meddeles ham, at hans Abonnement er forhøjet. Spørger Manden, hvornaar denne Prøve er taget, eller hvorledes Sagen overhovedet hænger sammen, betragtes det som alt nævnt nærmest som en Fornærmelse mod Selskabet.

Jeg mener, at det Monopol, som Jydsk Telefonaktieselskab har, ikke bør fornyes, men Staten bør skride til at overtage ikke alene Jydsk Telefonaktieselskab, men alle disse Selskaber i Jylland, saa at man kan faa en mere fornuftig Ordning paa Forholdene. Maaske er det af Hensyn til de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i Danmark, at man har udskudt Fornyelsen af Koncessionerne. Eller maaske kommer det af, at den Tid, da Koncessionerne udløb—de udløb den 1. April 1920—, var en Tid, da Partierne og Politikerne jo unægtelig havde meget om Ørene.

Jeg henstiller til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at faa dette Spørgsmaal frem snarest muligt og at skride til en definitiv Ordning, saaledes at Staten overtager alle disse mange forskellige Selskaber i Jylland. At Ledningsnettet er daarligt, derom kan man nemt forvise sig ved f. Eks. at bestille en Samtale fra Randers med en anden By i Jylland; saa vil man opdage, at man hører langt daarligere, end man hører paa en Forbindelse med København gennem Statens Ledninger.

Maa jeg dernæst omtale et Forhold paa Finansministerens Budget, nemlig den Hædersgave, der ydes til Deltagerne i Krigene 1848—50 og 1864. Under § 22 B. 1. findes der et Beløb paa 12 000 Kr. til de nulevende Deltagere i Krigen 1848—50, og under § 22 B. 2. 620 000 Kr. til Deltagerne i Krigen 1864. Den første Bevilling blev gennemført ved Lov af 1906 og i Aaret 1907—08, da denne Sum var paa sit højeste, kostede denne Hædersgave Staten 853 400 Kr., men i Løbet af 15 Aar er den gaaet ned til 12 000 Kr. Med Hensyn til Hædersgaven for Deltagerne i Krigen 1864, vedtaget i Samlingen 1913—14, regnede Finansminister Brandes i sin Forelæggelsestale med ca. 20 000 overlevende Deltagere og med et Beløb hertil paa 2 Mill. Kr. Nu er altsaa dette Beløb gaaet ned fra 2 Mill. Kr. til 620 000 Kr. Af de 20 000, som endnu var i Live i 1913, fandtes der den 1. Januar 1921 kun 10 400 tilbage, og man har ladet udregne, at den 15. Januar 1922 vil der være 8 215 og i Januar 1923 kun 6 200. Derefter anslaaer man det Beløb, der vil medgaa, til 620 000 Kr. Man vil lægge Mærke til, hvor hurtigt det tynder ud i Rækkerne blandt de Mænd, som den Gang deltog i Krigen.

Jeg nævner dette som en Forløber for en Henstilling til den højtærede Finansminister. I Loven af 17. Oktober 1913 hedder det, at denne Hædersgave omfatter „Mænd, som i Aaret 1864 har staaet ved en til den danske Hær hørende Afdeling, me-